

Motion till riksdagen 2007/08:Ju428

av Ameer Sachet m.fl. (s)

Brottsoffermyndigheter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Brottsoffermyndighetens hantering av kränkingsersättning för utsatta grupper.

Motivering

Många människor blir i sin yrkesroll utsatta för våld eller hot om våld. Detta gäller till exempel grupper inom kriminalvården och psykiatri men också till exempel väktare och socialsekreterare.

Av en proposition som antogs av riksdagen 2001 framkommer att anställda inom polisen, liksom vissa andra utsatta grupper, ska räkna med att råka ut för mindre grova angrepp i arbetet och därför bör ha en beredskap för detta. Genom utbildning ska de utsatta yrkesgrupperna vara förberedda att tåla mer än andra gällande kränkningar samt hot och våld. Men Brottsoffermyndighetens bedömningar skapar en osäkerhet kring vilket stöd samhället är berett att ge, vilket är en oacceptabel utveckling. Det är därför rimligt att Brottsoffermyndigheten tydligare klargör hur man motiverar sin bedömning samt hur denna bedömning ska ses i förhållande till domstolens prövning.

Följande kan tjäna som exempel på att det inte fungerar: Vid ett tillfälle i höstas beslutade Brottsoffermyndigheten att poliser som blivit beskjutna i tjänsten inte får någon kränkingsersättning. Detta trots att poliserna tillerkändes 50 000 kronor vardera i både tingsrätt och hovrätt. Brottsoffermyndighetens beslut innebär i praktiken att samhället, till skillnad mot domstolarna, inte anser att poliser är värda ersättning för att riskera livet. Även poliser, och andra i riskarbeten, måste betraktas som brottsoffer när de har blivit utsatta för grovt våld.

I ett samhällsklimat där poliser och andra utsatta grupper i allt större utsträckning möts av våld kan Brottsoffermyndighetens beslut komma att få

Fel! Okänt namn på

tydliga konsekvenser. För det första kan de som ställs inför svåra och farliga uppgifter komma att tveka att göra ett riskfyllt ingripande. Rikspolisstyrelsen skriver i ett brev till regeringen: "Om poliserna är förvissade om att de i praktiken inte har någon möjlighet att få ersättning för den kränkning som det innebär att utsättas för hot om allvarligt våld eller till och med livsfara kan de komma att tveka att göra ett riskfyllt ingripande." För det andra kan Brottsoffermyndighetens ställningstagande i ovanstående ärende komma att bli vägledande för myndighetens framtida avgöranden i likartade ärenden. Det bör vara en uppgift för alla berörda myndigheter att tydligt markera att våld mot särskilt utsatta grupper aldrig kan accepteras. Full brottsskadeersättning från Brottsoffermyndigheten i enlighet med ett av domstol prövat ersättningsanspråk kan vara en sådan markering. Man kan också fråga sig om det verkligen är rimligt att en myndighet river upp ett beslut som är fattat av en domstol. Ska vi ha en polis som skapar trygghet i samhället måste man börja med att skapa en trygg polis. Då är stödet från samhället helt avgörande.

Därför bör regeringen verka för att Brottsoffermyndighetens hantering av frågor om ersättning för kränkning genom brott till särskilt utsatta yrkesgrupper ska ses över.

Stockholm den 4 oktober 2007

Ameer Sachet (s)

Laila Bjurling (s)

Jasenko Omanovic (s)

Fredrik Olovsson (s)

Eva Sonidsson (s)